

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/9/2020
Identifikačné číslo spisu:	6618010348
Dátum vydania rozhodnutia:	20.02.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:6618010348.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Petra Klimenta a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí 20. februára 2020 v Bratislave, v trestnej veci obvineného npráp. P. C., pre pokračovací zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, vedenej na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 3T/88/2018, o dovolaní obvineného npráp. P. C. proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. februára 2019, 4To/122/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného npráp. P. C. s a o d m i e t a .

Odôvodnenie

Okresný súd Lučenec rozsudkom z 25. septembra 2018, sp. zn. 3T/88/2018, uznal obvineného npráp. P. C. za vinného zo spáchania pokračovacieho zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) písm. j) Trestného zákona na skutkovom základe, že

- ako príslušník PZ služobne zaradený na Oddelení železničnej polície Policajného zboru Lučenec, odboru železničnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Banskej Bystrici v období odo dňa 16. januára 2015 do dňa 21. októbra 2015, v čase výkonu štátnej služby príslušníka PZ v rámci plnenia svojich služobných povinností pri udeľovaní blokových pokút zaplatených na mieste v rozpore s ustanovením § 84 ods. 1 a § 85 ods. 4 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a v rozpore s ustanovením čl. 8 ods. 1 a čl. 8a ods. 2 Nariadenia prezidenta Policajného zboru o objasňovaní priestupkov v Policajnom zbore č. 7/2002 uložil 18 osobám vymyslené blokové pokuty, konkrétne
- dňa 16. januára 2015 bola poškodenému Mgr. O. N. uložená pokutovým blokom č. 0349717 bloková pokuta vo výške 10,- eur pre porušenie § 22 ods. 1 písm. I) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch,
- dňa 27. januára 2015 bola poškodenému B. Y. uložená pokutovým blokom č. 0349719 bloková pokuta vo výške 10,- eur pre porušenie § 22 ods. 1 písm. I) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch,
- dňa 28. februára 2015 bola poškodenému O. M. uložená pokutovým blokom č. 0349732/733 bloková pokuta vo výške 20,- eur pre porušenie § 32 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke,
- dňa 3. marca 2015 bola poškodenému M. Y. uložená pokutovým blokom č. 0349743 bloková pokuta

vo výške 10,- eur pre porušenie § 32 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke,
- dňa 8. marca 2015 bola poškodená N. U. uložená pokutovým blokom č. 0349744 bloková pokuta vo výške 10,- eur pre porušenie § 22 ods. 1 písm. I) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch,
- dňa 1. apríla 2015 bola poškodenému C. W. uložená pokutovým blokom č. 0759303 bloková pokuta vo výške 10,- eur pre porušenie § 22 ods. 1 písm. I) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch,
- dňa 1. apríla 2015 bola poškodenému J. E. uložená pokutovým blokom č. 0759304 bloková pokuta vo výške 10,- eur pre porušenie § 22 ods. 1 písm. I) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch,
- dňa 5. apríla 2015 bola poškodenému Z. J. uložená pokutovým blokom č. 0759315 bloková pokuta vo výške 10,- eur pre porušenie § 22 ods. 1 písm. I) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch,
- dňa 5. apríla 2015 bola poškodenému E. R. uložená pokutovým blokom č. 0759314 bloková pokuta vo výške 10,- eur pre porušenie § 22 ods. 1 písm. I) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch,
- dňa 15. mája 2015 bola poškodenému Ing. P. I. uložená pokutovým blokom č. 0319130 bloková pokuta vo výške 20,- eur pre porušenie § 22 ods. 1 písm. I) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch,
- dňa 23. mája 2015 bola poškodenému O. E. uložená pokutovým blokom č. 0759329 bloková pokuta vo výške 10,- eur pre porušenie § 22 ods. 1 písm. I) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch,
- dňa 14. júla 2015 bola poškodenému T. O. uložená pokutovým blokom č. 0759752 bloková pokuta vo výške 10,- eur pre porušenie § 22 ods. 1 písm. I) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch,
- dňa 25. júla 2015 bola poškodenému A. A. uložená pokutovým blokom č. 0759760 bloková pokuta vo výške 10,- eur pre porušenie § 22 ods. 1 písm. I) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch,
- dňa 25. júla 2015 bola poškodená M. Z. uložená pokutovým blokom č. 0759761 bloková pokuta vo výške 10,- eur pre porušenie § 22 ods. 1 písm. I) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch,
- dňa 14. augusta 2015 bola poškodenému RNDr. Z. Y. uložená pokutovým blokom č. 0759774 bloková pokuta vo výške 10,- eur pre porušenie § 22 ods. 1 písm. I) zákon č. 372/1990 Zb. o priestupkoch,
- dňa 7. októbra 2015 bola poškodená Q. M. uložená pokutovým blokom č. 759786 bloková pokuta vo výške 10,- eur pre porušenie § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov,
- dňa 10. októbra 2015 bola poškodenému B. K. uložená pokutovým blokom č. 0759790 bloková pokuta vo výške 10,- eur pre porušenie § 22 ods. 1 písm. I) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch,
- dňa 21. októbra 2015 bola poškodenému B. A. uložená pokutovým blokom č. 0759798 bloková pokuta vo výške 10,- eur pre porušenie § 22 ods. 1 písm. I) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch,

pričom pri vytváraní vymyslených blokových pokút obžalovaný konal tak, že pri uložení blokovej pokuty priestupcovi zaplatenej na mieste na sumu väčšiu ako 10,- eur v skutočnosti nevykázal jednu pokutu, ale vytvoril z nej dve a viac pokút v závislosti od výšky uloženej pokuty, priestupcovi dal podpísať iba prvý „diel A“ pokutového bloku v hodnote 10,- eur, následne mu vydal všetky „diely B“ pokutových blokov podľa výšky uloženej pokuty a na zvyšné „diely A“ pokutových blokov uviedol osoby, ktoré sa nedopustili žiadneho priestupku, čím si takýmto spôsobom zvyšoval výslednosť svojej činnosti potrebnej na hodnotenie výkonu štátnej služby a zároveň tým spôsobil uvedeným osobám, ktoré fiktívnym spôsobom prejednal za priestupky, neopodstatnený zápis do príslušných informačných systémov, čím porušil povinnosti policajta, ktoré mu vyplývajú z § 48 ods. 3 písm. a) a písm. f) zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších zmien a doplnkov.

Okresný súd obvinenému podľa § 326 ods. 2 Trestného zákona, § 39 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, pričom podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Trestného zákona súd výkon trestu podmienčne odložil na skúšobnú dobu a podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obvinenému určil skúšobnú dobu s probačným dohľadom na dva roky.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo 14. februára 2019, sp. zn. 4To/122/2018, podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného npráp. P. C. proti rozsudku Okresného súdu Lučenec z 25. septembra 2018, sp. zn. 3T/88/2018, zamietol.

Obvinený podal proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. februára 2019, sp. zn.

4To/122/2018, prostredníctvom obhajcu JUDr. Jána Krankuša dovolanie, doručené prvostupňovému súdu 3. decembra 2019. Dovolanie odôvodnil dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, dôvodiac tým, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. V dovolaní tvrdil, že v súvislosti s jeho konaním mu nikdy nenapadla myšlienka o tom, že by v dôsledku tohto mohol byť mimoriadne povýšený ani inak mimoriadne ohodnotený. Mimoriadne povýšenie, resp. hodnotenie v zásade nezávisí od výslednosti práce a dosiahnutého počtu bodov v neoficiálnej internej tabuľke, vytvorenej vedúcim oddelenia PZ. Mimoriadne povýšenie sa realizuje takmer výlučne pri niektorých významných štátnych sviatkoch tak, že riaditeľ krajského riaditeľstva PZ stanoví celkový počet policajtov v praporečických hodnostiach, počet zamýšľaných povýšení rozdelí na jednotlivé útvary a oddelenia PZ v kraji. Vedúci oddelenia nemá vedomosť, či sa bude realizovať mimoriadne povyšovanie a práve z jeho oddelenia bude môcť byť predložený návrh na mimoriadne povýšenie. Predkladateľ návrhu na mimoriadne povýšenie v roku 2015 vychádzal z celkového hodnotenia navrhovaných policajtov, ako aj z výslednej činnosti oddelenia za prvý polrok roka 2015, pričom do komplexného hodnotenia policajta patria aj iné skutočnosti (angažovanosť, celková aktivita, nástup do služby nad rámec plánu služieb, ochota nahradiť v službe chorého kolegu, pomoc služobne mladším kolegom, atď.). Výsledky prehľadu výslednosti neboli dôležité pre posúdenie policajtov navrhnutých na mimoriadne povýšenie alebo udelenie medaily. Počet uložených blokových pokút zaplatených na mieste je jedným zo 16 kritérií, počet uložených blokových pokút nepatrí medzi kritériá, podstatne ovplyvňujúce výslednosť, aj bez fiktívnych pokút by sa umiestnil na prvom mieste. Na mimoriadne povýšenie však nie sú navrhovaní policajti podľa počtu dosiahnutých bodov. Počet bodov dosiahnutý v prehľadoch „Výslednej činnosti Oddelenia železničnej polície PZ Lučenec až na jednotlivca“ za prvý polrok 2015 tak nebol podstatný ani rozhodujúci pre návrh nadriadených na mimoriadne povýšenie alebo udelenie medaily. Tieto skutočnosti korešpondujú s výpoveďami svedkov mjr. Mgr. P. C. a O.. Z. O.. Namietol konštatáciu, podľa ktorej neoprávnené zápisy do príslušných informačných systémov, preukazujúce postihnutie za priestupky je možné vyhodnotiť ako škodu, vzniknutú konkrétnym poškodeným osobám, škoda tak nebola spôsobená. Prvostupňový súd v skutkovej ani právnej vete „škodu“ ani „morálnu ujmu“ nekonštatujú. Taktiež svedkovia, ktorým bola udelená fiktívna pokuta pri výsluchu uviedli, že škoda im nebola spôsobená. Výtkol tiež absenciu pohnútky, a teda konania v úmysle spôsobiť inému škodu, pretože takúto pohnútku nemal, osoby nepoznal a nemal tak dôvod spôsobovať im škodu. Ďalej vytkol, že tendenčné vyšetrovanie vykonával vyšetrovateľ Ministerstva vnútra, Sekcie inšpekčnej služby, odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite (ďalej len „vyšetrovateľ MV SR“), ktorý v zmysle uznesenia najvyššieho súdu SR z 22. júla 2015, sp. zn. 2TdoV 16/2014, nemal príslušné kompetencie v zmysle Trestného poriadku a zákona o Policajnom zbore. Vyšetrovateľ v uznesení predpokladal, že dovolateľ fiktívne pokuty ukladal, aby dosiahol mimoriadne povýšenie. Výtkol neúplnosť dôkazov predložených nadriadenými Ministerstvu vnútra SR. Napokon namietol konštatáciu, podľa ktorej vzhľadom na samotné vyjadrenia obvineného nemožno uveriť tomu, že fiktívne pokuty neudeloval so zámerom, že by mohol byť za ne mimoriadne ohodnotený alebo povýšený, pretože jeho pocit spokojnosti s pozitívnym hodnotením nadriadených odvolací súd vyhodnotil ako úmysel dosiahnuť mimoriadne povýšenie. Navrhol, aby dovolací súd

- 1.) podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. februára 2019, sp. zn. 4To/122/2018, bol porušený zákon v § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, § 8, § 17, § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona v neprospech obvineného P. C.,
- 2.) podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. februára 2019, sp. zn. 4To/122/2018 a rozsudok Okresného súdu Lučenec vo všetkých výrokoch,
- 3.) podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikázal Krajskému súdu v Banskej Bystrici, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec (ďalej len „okresný prokurátor“) sa vyjadril, že okolnosti uvádzané v dovolaní smerujú výlučne proti skutkovým zisteniam súdov ustáleným v základnom konaní. V zmysle judikatúry najvyššieho súdu sú motív páchatel'a a subjektívna stránka trestného činu znakmi,

týkajúcimi sa psychiky páchatelia prejavujúcimi sa navonok v spáchanom skutku, ktoré sa dokazujú rovnako ako objektívne znaky trestného činu (R 40/2010). Poukazovanie na nesprávne skutkové zistenia, na ktorých je rozhodnutie založené alebo nesúhlas s hodnotením dôkazov súdmi tento dovolací dôvod nenapĺňa (R 3/2011). Záverom vyjadrenia navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku), pred vydaním rozhodnutia skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h)], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), a súčasne spĺňa podmienky podľa § 373 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Trestného poriadku a nie je dôvod na postup podľa § 382 písm. a), písm. b), písm. d), písm. e), ani písm. f) Trestného poriadku.

Najvyšší súd v prvom rade opakuje, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok, predstavuje výrazný zásah do inštitútu právoplatnosti, ktorá v pozícii základnej vlastnosti súdneho rozhodnutia predstavuje jeho nezmeniteľnosť a záväznosť ako prejavy stability právnych vzťahov a právnej istoty v právnom štáte. Z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave výlučne zákonom taxatívne stanovených procesných a hmotnoprávnych väd, ktoré by svojím charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok a ktoré je preto potrebné odstrániť.

Podľa § 385 ods. 1 Trestného poriadku dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Vo vzťahu k vyššie spomínanej viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, treba ešte poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Trestného poriadku nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku.

Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku, ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní, v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku dovolací súd vyhovie dovolaniu postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Trestného poriadku a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (viď. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2Tdo 30/2011, uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Dovolací súd na podklade tohto dôvodu uvádza, že jedným z dôvodov, podľa ktorého dovolanie v trestnom konaní možno podať, je založenie rozhodnutia na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Je potrebné tiež uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o jeho existencii, dovolací súd je vždy

viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy nižšieho stupňa, a preto dôvodom dovolania nemôžu byť skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť ani dopĺňať. Vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne i hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je odvolacou inštanciou zameranou na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Dovolací súd hodnotí skutkový stav pri rozhodovaní o dovolaní, ktoré sa opiera o dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku len z toho hľadiska, či skutok, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného, bol v skutkovej vete rozsudku vymedzený tak, aby zodpovedal znakom skutkovej podstaty príslušného trestného činu. Podstatou správnej právnej kvalifikácie teda je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie citovaného odvolacieho dôvodu. Toto ustanovenie teda slúži výlučne na nápravu hmotnoprávných chýb. Svojou dikciou za bodkočiarkou vylučuje skutkové námietky, tzn. nie je prípustné právne účinne namietkať, že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne a tiež hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom hodnotiaceho procesu.

Nie je možné s poukazom na tento dovolací dôvod domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené, s výnimkou uvedenou v ustanovení § 371 ods. 3 Trestného poriadku.

§ 326 Trestného zákona

Zneužívanie právomoci verejného činiteľa

(1) Verejný činiteľ, ktorý v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech,

a) vykonáva svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu,

.....

(2) Odňatím slobody na štyri roky až desať rokov sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) závažnejším spôsobom konania,

V zmysle čl. 8 Nariadenia prezidenta PZ č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávaní priestupkov v Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, ak je priestupok spoľahlivo zistený a obvinený z priestupku je ochotný pokutu zaplatiť, policajt môže priestupok prejednať v blokovom konaní, pokiaľ nie je odôvodnený postup čl. 11 tohto nariadenia. Pred uložením pokuty v blokovom konaní za priestupok proti majetku spáchaného formou krádeže alebo za priestupok na úseku verejných športových podujatí, policajt vykoná lustráciu v ústrednej evidencii priestupkov. Po prejednaní priestupku v blokovom konaní policajt bezodkladne vykoná zápis o prejednanom priestupku do ústrednej evidencie priestupkov prostredníctvom príslušného informačného systému alebo prostredníctvom aplikácie „MAKOP“.

V zmysle čl. 8a ods. 1 Nariadenia prezidenta PZ č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávaní priestupkov v Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, ak páchateľ priestupku zaplatí uloženú pokutu, policajt vypíše čitateľne podľa predtlaču diel „A“ pokutového bloku. Pri vypisovaní dielu „A“ pokutového bloku za spáchanie priestupku proti majetku spáchaného formou krádeže policajt uvádza aj rodné číslo páchateľa priestupku, číslo občianskeho preukazu alebo iného dokladu totožnosti páchateľa priestupku, stručný popis spáchania priestupku a jeho následok.

V zmysle čl. 8a ods. 2 Nariadenia prezidenta PZ č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávani priestupkov v PZ v znení neskorších predpisov pri uložení blokovej pokuty vo výške prevyšujúcej nominálnu hodnotu jedného pokutového bloku policajt postupuje podľa odseku 1 pri vypisovaní dielu „A“ len prvého pokutového bloku. Ďalej na diel „A“ prvého pokutového bloku policajt k nominálnej hodnote uvedie celkovú výšku uloženú blokovej pokuty a k sériovému číslu prvého pokutového bloku dopíše sériové číslo posledného pokutového bloku vzťahujúceho sa k blokovej pokute uloženú pachateľovi priestupku.

V zmysle čl. 8a ods. 3 Nariadenia prezidenta PZ č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávani priestupkov v Policajnom zbore v znení neskorších predpisov, diel „B“ pokutového bloku alebo diely „B“ pokutových blokov vo výške zaplatenej finančnej čiastky odovzdá policajt pachateľovi priestupku. Diel „B“ pokutového bloku alebo diely „B“ pokutových blokov musia byť opatrené odtlačkom okrúhlej pečiatky útvaru PZ bez štátneho znaku.

V súvislosti s dovolacou argumentáciou, podľa ktorej malo byť vyššie uvedené protiprávne konanie obvineného vzhľadom na nízku závažnosť súdom postúpené a následne prejednané v disciplinárnom konaní dovolací súd, považuje za potrebné uviesť nasledovné.

Princíp ne bis in idem (nie dvakrát v tej istej veci) zakazuje stíhať alebo súdiť pre ten istý trestný čin. EŠLP vo veci Sergej Zolotukhin proti Rusku v súvislosti s predmetným princípom vyslovil, že po preskúmaní práva nebyť opakovane súdený a trestaný tak, ako ho upravujú iné medzinárodné nástroje (Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, Charta základných práv Európskej únie a Americký dohovor o ľudských právach) s poznamenaním, že prístup kladúci dôraz na právnu kvalifikáciu oboch trestných činov priveľmi obmedzuje práva jednotlivca, zaujal tiež názor, že čl. 4 protokolu č. 7 by sa mal chápať ako zákaz stíhať a súdiť osobu za druhý trestný čin, ak sa zakladá na identických skutkových okolnostiach alebo na skutkových okolnostiach, ktoré sú v podstate zhodné s tými, zakladajúcimi prvý trestný čin (odseky 79-82). Východiskom pri určovaní či sú skutkové okolnosti v oboch konaniach totožné alebo v podstate rovnaké by mali byť skutkové okolnosti, tak ako boli ustálené vo vzťahu k trestnému činu, za ktorý už sťažovateľa súdili, ako i vo vzťahu k trestnému činu, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie. Súd zdôraznil, že nie je podstatné, v akej časti sa nové obvinenie nakoniec prijme na ďalšie konanie a v akej sa zamietne, pretože článok 4 protokolu č. 7 obsahuje záruku, že človek nebude znovu trestne stíhaný v novom trestnom konaní, a nie zákaz nebyť druhýkrát odsúdený alebo oslobodený spod obžaloby. Preskúmanie by sa malo zamerať na skutočnosti predstavujúce súbor konkrétnych skutkových okolností, ktoré sa týkajú toho istého obvineného a sú neoddeliteľne spojené v priestore a čase. Na zabezpečenie odsúdenia alebo začatie trestného konania sa musí preukázať ich existencia.

Vo veci A a B proti Nórsku (veľká komora) EŠLP vyslovil, že čl. 4 protokolu č. 7 nevylučuje vedenie dvojitého konania, a to až do ich skončenia, ak sú splnené určité podmienky. Žalovaný štát musí presvedčivo preukázať, že predmetné duálne konania boli „dostatočne úzko vecne a časovo prepojené. Súd mal za to, že podstatné skutočnosti zahŕňali (odpovede na otázky):

- či obe samostatné konania sledujú vzájomne sa dopĺňajúce ciele, a teda riešia, nielen in abstracto, ale aj in concreto, rozdielne aspekty daného protispoločenského správania;
- či je duplicita predmetných konaní predvídateľným následkom toho istého sporného správania, a to v zákone, ako i v praxi (idem)
- či sa príslušné konania vedú spôsobom, aby sa v čo najväčšej možnej miere predišlo dvojitému zhromažďovaniu, ako aj hodnoteniu dôkazov, najmä prostredníctvom zodpovedajúcej vzájomnej súčinnosti medzi jednotlivými kompetentnými orgánmi, vďaka ktorej sa skutkové okolnosti, tak ako boli ustálené v jednom konaní, použijú i v druhom konaní; a predovšetkým,
- či sa sankcia uložená v konaní, ktoré sa skončilo ako prvé, zohľadní v konaní, ktoré sa skončí ako posledné, aby sa predišlo tomu, že by dotknutý jednotlivec nakoniec musel niesť neprimeranú záťaž; toto druhé spomenuté riziko sa s najmenšou pravdepodobnosťou vyskytne vtedy, ak je zavedený vyvažujúci mechanizmus zabezpečujúci, že celkový úhrn všetkých uložených sankcií je úmerný.

Dovolací súd zo spisu zistil, že Krajským riaditeľstvom Policajného zboru v Banskej Bystrici, Odbor železničnej polície, Oddelenie železničnej polície Policajného zboru, bolo obvinenému v zmysle § 52 ods. 2 zák. č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície navrhol podľa § 53 ods. 1 písm. b) zákona o štátnej službe uložené disciplinárne opatrenie, a to zníženie služobného platu o 15% na dobu troch mesiacov, a to za disciplinárne previnenie podľa § 48 ods. 3 písm. a) a g) zákona o štátnej službe, ktorého sa dopustil tým, že v dňoch 16.06.2015, 16.09.2015, 20.09.2015 a 21.10.2015 ako policajt v hliadkovej službe vykonal fiktívne prejednanie priestupkov a následne bol o týchto priestupkoch vykonaný zápis do príslušných informačných systémov. Z obsahu disciplinárneho návrhu je zrejmé, že predmetom tohto bolo disciplinárne previnenie spočívajúce v udelení fiktívnych pokút, a to osobám Z. B., nar. X. Q. XXXX, bloková pokuta vo výške 20,- eur za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch s poukazom na § 32 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, Q. I., nar. XX.XX.XXXX, podľa § 11 ods. 1 písm. a), § 7 ods. 1 písm. a) zákona č. 377/2004 Z. z. o ochrane nefajčiarov, a to v rozpore s čl. 8 a čl. 8a ods. 1, ods. 2, ods. 3 Nariadenia prezidenta PZ č. 7/2002 a čl. 13 ods. 1 písm. a) a ods. 2 Nariadenia prezidenta PZ č. 18/2010 v znení Nariadenia prezidenta PZ č. 4/2012, o vykonaní skúšok z odbornej spôsobilosti, rozhodovaní o vodičskom oprávnení a evidovaní skutkov spáchaných v súvislosti s vedením motorového vozidla. Ďalej obvinený v rámci predmetného disciplinárneho konania priznal obdobné pochybenia, a to

- vo zväzku PB č. E 0015192: dňa: 21.10.2015 - PB č. E 0759554-55 - uložená BP v sume 20,- eur za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch s poukázaním na § 32 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov priestupcovi O. V., nar. XX.XX.XXXX, C., U. M. č. XXX, zápis o uložení pokuty na PB č. E 0759555 priestupcovi M. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., O. XXX bol nesprávny - fiktívny,
- vo zväzku PB č. E 0015196, dňa 16.09.2015 - PB č. E 0759779-80 - uložená BP v sume 20,- eur, za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch s poukázaním na § 32 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov priestupcovi J. Y., nar. XX.XX.XXXX, P. A., P. č. XXXX/XX. Zápis o uložení pokuty na PB č. E 0759780 priestupcovi Z. M., nar. XX.XX.XXXX, P. A., L. A. č. XXXX/XX, bol nesprávny - fiktívny.
- vo zväzku PB č. E 0015187, dňa 16.06.2015 - PB č. E 0759348-49 - uložená BP v sume 20,- eur, za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch s poukázaním na § 32 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov priestupcovi Z. K., nar. XX.XX.XXXX, V. č. XX, Y. Zápis o uložení pokuty na PB č. E 0759349 priestupcovi P. M., nar. XX.XX.XXXX, I. č. XX bol nesprávny - fiktívny.

Disciplinárnym rozkazom R OŽP, KR PZ BB č. 5/2015, tak bolo obvinenému uložené disciplinárne opatrenie, zníženie služobného platu o 15% na dobu troch mesiacov za disciplinárne previnenie, ktorého sa dopustil tým, že v dňoch 16.06.2015, 16.09.2015, 20.09.2015 a 21.10.2015 ako policajt v hliadkovej službe vykonal fiktívne prejednanie priestupkov a následne bol o týchto priestupkoch vykonaný zápis do príslušných informačných systémov (č. l. 91).

Z vyjadreného je nepochybné, že obvinený bol v disciplinárnom konaní potrestaný za predchádzajúce disciplinárne previnenia, a teda za skutky spáchané na iných fiktívnych priestupkoch, ktoré nezodpovedajú skutkom, prejednávaným v tunajšom trestnom konaní, z ktorého dôvodu v konaní nedošlo k porušeniu princípu ne bis in idem. Najvyšší súd tiež zo spisu zistil, že príslušným orgánom doposiaľ nebolo začaté disciplinárne konanie pre skutky, ktoré sú predmetom prejednávania tunajšieho trestného konania. V súvislosti s návrhom dovolateľa založenom na tom, že považuje za postačujúce skutky prejsť v disciplinárnom konaní, je vhodné zdôrazniť adekvátne závery českej judikatúry, v zmysle ktorej záver o tom, že čin je trestným činom je korigovaný u menej závažných trestných činov použitím zásady subsidiarity trestnej represie - jedná sa však o zásadu, nie o normu, nemožno ju preto aplikovať priamo, ale prostredníctvom právnych inštitútov a jednotlivých noriem trestného práva. Znaky trestného činu je potrebné vykladať tak, aby za trestný čin bol považovaný len spoločensky škodlivý čin. Spoločenská škodlivosť nie je zákonným znakom trestného činu, ale je jedným z hľadísk uplatňovania zásady subsidiarity trestnej represie (význam chráneného záujmu, spôsob vykonania trestného činu, jeho následky, okolnosti spáchania trestného činu, osoba páchatela, miera zavinenia, pohnútky, zámer alebo

ciel) sú doplnené princípom ultima ratio, že trestné právo sa má uplatniť len tam, kde iné prostriedky ochrany práv sú nedostatočné, neúčinné alebo nevhodné (stanovisko trestného kolégia NS ČR z 30.10.2013, sp. zn. Tpjn 301/2002).

Ak páchatel' svojim konaním naplní zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu, je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a súdu vyvodiť trestnoprávnu zodpovednosť podľa Trestného poriadku. Pravidlo „ultima ratio“ možno uplatniť jedine prostredníctvom materiálneho korektívu v rozsahu § 10 ods. 3 Trestného zákona, teda v zmysle platnej a účinnej úpravy len pri prečinoch (R 96/2014).

Vzhľadom na uvedené považuje najvyšší súd za potrebné zdôrazniť, že dovolateľ vyššie uvedeným konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho zločinu podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona. V zmysle citovanej judikatúry však pravidlo ultima ratio prostredníctvom materiálneho korektívu nepatrnej závažnosti v zmysle § 10 ods. 3 Trestného zákona možno uplatniť len pri rozhodovaní o prečinoch, z ktorého dôvodu sa závažnosťou spáchaného zločinu vzhľadom na spôsob vykonania činu, následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mierou zavinenia či pohnútkou páchatel'a, v súvislosti s možnosťou uplatnenia tohto princípu nezaoberal.

Napokon v nadväznosti na námietku nesprávneho právneho posúdenia je potrebné zdôrazniť, že súd obvineného uznal za vinného, že v zmysle § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, spáchal pokračovací zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa, pretože ako verejný činiteľ v úmysle zadovážiť sebe neoprávnený prospech vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania, na viacerých osobách a po dlhší čas. Obvinený však vytkol nesprávnu konštatáciu v skutkovej vete, v zmysle ktorej mala byť neoprávnenými zápsmi do príslušných informačných systémov, preukazujúcimi postihnutie za priestupky spôsobená škoda, dôvodiť absenciou vymedzenia spôsobenej škody alebo morálnej ujmy v skutkovej vete prvostupňového súdu. Vznik škody nebol tvrdený svedkami, ktoré skutočnosti majú za následok absenciu pohnútky konať v úmysle spôsobiť škodu, vo vzťahu k dovolateľovi neznámym osobám. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje na zákonné vymedzenie skutkovej podstaty zločinu podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a to vykonávanie právomoci spôsobom odporujúcim zákonu verejným činiteľom, v úmysle spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. Skutkovú podstatu predmetného trestného činu možno podľa zákonodarcu naplniť s alternatívnym úmyslom, a to spôsobiť inému škodu alebo zadovážiť sebe alebo inému neoprávnený prospech. Z napadnutého rozsudku prvostupňového súdu je zjavné, že obvinený ako verejný činiteľ trestný čin spáchal vykonávaním právomoci spôsobom odporujúcim zákonu, v úmysle zadovážiť si neoprávnený prospech, konkrétne konaním spočívajúcim v tom, že ako príslušník PZ služobne zaradený na Oddelení ŽP PZ Lučenec, odboru železničnej polície KR PZ v Banskej Bystrici od 16. januára do 21. októbra 2015, v čase výkonu štátnej služby príslušníka PZ pri udeľovaní blokových pokút zaplatených na mieste v rozpore s § 84 ods. 1 a § 85 ods. 4 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a čl. 8 ods. 1 a čl. 8a ods. 2 Nariadenia prezidenta PZ o objasňovaní priestupkov v PZ č. 7/2002, uložil 18 osobám vymyslené blokové pokuty, pričom tieto sa nedopustili žiadneho priestupku, čím si takýmto spôsobom zvyšoval výslednosť svojej činnosti potrebnej na hodnotenie výkonu štátnej služby. Osobám uvedeným v skutkovej vete týmto spôsobil neopodstatnený zápis do príslušných informačných systémov v rozpore s povinnosťami podľa § 48 ods. 3 písm. a) a písm. f) zák. č. 73/1998 Z. z. Z ustálenej skutkovej, ako aj právnej vety rozsudku prvostupňového súdu je tak nepochybné, že dovolateľ trestný čin spáchal vyššie uvedeným protiprávnym konaním, v úmysle zadovážiť si neoprávnený prospech, a to zvyšovanie výslednosti svojej činnosti, ako predpokladu na pozitívne hodnotenie výkonu štátnej služby. Neobstojí tak dovolacia argumentácia, v zmysle ktorej obvinený trestný čin nespáchal, vzhľadom na absenciu následku v podobe spôsobenej škody alebo morálnej ujmy poškodeným, nakoľko bol naplnený zákonný znak, požadovaný skutkovou podstatou trestného činu podľa § 326 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, a to zadováženie si neoprávneného prospechu.

Ďalšie námietky zhrnuté obvineným v rámci tohto dovolacieho dôvodu majú spoločné to, že všetky sú

skutkového charakteru, a sú teda z pohľadu daného dovolacieho konania irelevantné. To, na akých dôkazoch konajúce súdy založili svoje rozhodnutie a či ich považovali za postačujúce z hľadiska dokázania viny obvineného, je vecou ich úvahy, keď je zároveň plne v ich réžii hodnotenie dôkazov v zmysle zásady voľného hodnotenia dôkazov podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Tiež to, či niektoré skutkové okolnosti relevantné z hľadiska použitej právnej kvalifikácie boli podľa názoru obvineného (dostatočne) preukázané vykonaným dokazovaním, je pritom otázka rovnako celkom zjavne skutková - skutkové závery, ku ktorým dospeli súdy nižšieho stupňa sú však pre dovolací súd záväzné, ako už aj bolo zdôraznené úvodom odôvodnenia daného rozhodnutia.

K argumentom, subsumovaným pod tento dovolací dôvod, dovolací súd uvádza, že nejde o námietky právneho charakteru. V skutočnosti obvinený primárne napáda ustálené skutkové zistenia s tým, že dovolaciemu súdu predostiera vlastnú verziu skutku, založenú na inom, pre neho priaznivom hodnotení dôkazov. Až následne (sekundárne), na podklade inej verzie skutku, sa domáha zmeny právnej kvalifikácie skutku, resp. alternatívne oslobodenia spod obžaloby. Najvyšší súd uzatvára, že ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku naplnený nebol.

Napokon v súvislosti s dovolacou námietkou, v rámci ktorej obvinený vytkol, že vyšetrovanie vykonával nezákonný orgán, a to vyšetrovateľ Ministerstva vnútra, Sekcie inšpekčnej služby, odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite (ďalej len „vyšetrovateľ MV SR“) najvyšší súd poukazuje na to, že obvinený tento dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku nenamietal najneskôr v konaní pred odvolacím súdom, napriek tomu, že mu táto okolnosť bola známa už v pôvodnom konaní v zmysle § 371 ods. 4 Trestného poriadku.

Nad rámec konštatovaného názoru dovolací súd poukazuje na závery zjednocujúceho stanoviska trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu č. 95/2015, v zmysle ktorého:

I. Okolnosť, že inšpekčná služba Policajného zboru je nariadením Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo vnútra“) zaradená aj do organizačnej štruktúry ministerstva vnútra ako úrad inšpekčnej služby ministerstva vnútra v rámci sekcie kontroly a inšpekčnej služby ministerstva vnútra, je výrazom podriadenosti Policajného zboru ministrovi vnútra Slovenskej republiky (§ 6 ods. 1 zákona č. 171/1993 Zb. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov - ďalej len „zákon o Policajnom zbore“) a možnosti ministra vnútra určiť, že službu alebo útvar Policajného zboru nebude riadiť prezident Policajného zboru, ale bude riadená „inak“ (§ 6 ods. 2 naposledy označeného zákona). Také zaradenie nič nemení na tom, že inšpekčná služba je súčasťou Policajného zboru ako služba aj útvar tohto zboru (§ 4 ods. 1, ods. 2 zákona o Policajnom zbore) a pri činnosti inšpekčnej služby ide o výkon pôsobnosti (plnenie úloh) Policajného zboru pri odhaľovaní a vyšetrovaní trestných činov (§ 2 ods. 1 písm. b) a d) zákona o Policajnom zbore), a to prostredníctvom policajtov (§ 7 ods. 1 zákona o Policajnom zbore).

II. Vyšetrovateľ Policajného zboru, služobne zaradený do inšpekčnej služby, je policajtom v zmysle § 10 ods. 8 písm. a) Trestného poriadku a poverený príslušník Policajného zboru, služobne zaradený do inšpekčnej služby, je policajtom v zmysle § 10 ods. 8 písm. c) Trestného poriadku.

S poukazom na vyššie uvedené preto najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.